BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 8 oktober 1996 *

I mål T-84/96 R,

Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld.ª, bolag bildat enligt portugisisk rätt, Lissabon, företrätt av advokaten Miguel Ferrão Castelo Branco, Lissabon, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån François Brouxel, 6, rue Zithe,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Maria Teresa Figueira och Knut Simonsson, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

angående en begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut av den 12 december 1995 om återbetalning av en summa om 4 267 218 ESC som Europeiska socialfonden har utbetalat som bistånd för verksamheter rörande yrkesutbildning,

meddelar

* Rättegångsspråk: portugisiska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

1 Enligt artikel 1.2 a i rådets beslut 83/516/EEG av den 17 oktober 1983 om Europeiska socialfondens uppgifter (EGT nr L 289, s. 38, nedan kallat beslut 83/516) deltar denna i finansieringen av verksamheter rörande yrkesutbildning och yrkesvägledning.

2 Kommissionens beviljande av en ansökan om finansiering som inlämnats enligt artikel 3.1 i beslut 83/516 innebär enligt artikel 5.1 i rådets förordning (EEG) nr 2950/83 av den 17 oktober 1983 om tillämpningen av beslut 83/516 om Europeiska socialfondens uppgifter (EGT nr L 289, s. 1, nedan kallad förordningen) [vid översättning fanns ingen svensk version att tillgå] att 50 procent av biståndet utbetalas i förskott den dag då utbildningsverksamheten är avsedd att börja. Enligt artikel 5.4 skall ansökningarna om betalning av återstoden innehålla en detaljerad rapport om den berörda verksamhetens innehåll, resultat och ekonomiska aspekter.

3 I artikel 6.1 i förordningen föreskrivs att när Europeiska socialfondens (nedan kallad fonden) bistånd inte används enligt de villkor som har slagits fast i beslutet om beviljande kan kommissionen innehålla, minska eller dra in biståndet efter att ha gett den berörda medlemsstaten tillfälle att inkomma med synpunkter. I artikel 6.2 föreskrivs att de utbetalda summor som inte har använts enligt de villkor som har

slagits fast i beslutet om beviljande utgör föremål för återkrav och att den berörda medlemsstaten är subsidiärt ansvarig för återbetalningen av de belopp som har utbetalats utan grund när den i enlighet med artikel 2.2 i beslut 83/516 skall garantera att åtgärderna genomförs framgångsrikt.

Bakgrund och förfarande

4 Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Ld.ª (nedan kallat Cipeke) är ett bolag med begränsat ansvar vars verksamhet består i handel med och tillverkning av papper samt grafisk formgivning. För att genomföra yrkesutbildning under år 1987, och på samma sätt som andra företag inom sektorn, ingick Cipeke ett avtal med en arrangör, Partex Companhia Portuguesa de Serviços SA, om att tillsammans organisera utbildning under årets lopp.

5 På grundval av den inkomna ansökan om finansiering inlämnade Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu, den behöriga nationella myndigheten under det portugisiska ministeriet för arbetsmarknad och social trygghet (nedan kallad DAFSE), till fonden en ansökan om bistånd i Republiken Portugals namn och till förmån för den företagsgrupp dit sökanden hörde.

6 Kommissionen beviljade denna ansökan om finansiering den 30 april 1987. Den godkände med förbehåll för vissa ändringar det utbildningsprojekt för vilket bistånd hade begärts och ärendet registrerades under nummer FSE 871012 P1. Det sammanlagda biståndsbeloppet från fonden slogs fast till 300 665 191 ESC.

7 Eftersom det sammanlagda beloppet av Cipekes godkända kostnader uppgick till 71 309 280 ESC, erhöll det ett förskott på 32 089 174 ESC varav 17 649 046 ESC utbetalades från fonden.

8 Efter slutförd utbildning lämnade sökanden i enlighet med artikel 5.4 i förordningen in till DAFSE en kvantitativ och kvalitativ bedömningsrapport enligt vilken kostnaderna för yrkesutbildningen hade uppgått till 46 006 289 ESC samt begärde betalning av återstående 9 316 486 ESC.

9 I enlighet med samma artikel i förordningen intygade Republiken Portugal att de uppgifter som ingick i ansökan var riktiga vad gäller både de faktiska omständigheterna och räkenskaperna och översände den till kommissionen.

10 Efter att ha granskat ansökan gjorde kommissionen gällande att det fanns vissa kostnader som inte uppfyllde villkoren och minskade genom en skrivelse av den 2 mars 1990 det bistånd som ursprungligen hade beviljats från fonden.

11 DAFSE underrättade genom en skrivelse av den 15 mars 1990 sökanden om kommissionens beslut att minska biståndet och ålade denne att återbetala beloppet på 2 084 518 ESC, varav 1 146 485 ESC utgjorde bistånd från fonden.

12 Genom en ansökan, som inkom till domstolens kansli den 13 juni 1990, väckte sökanden med stöd av artikel 173 i EEG-fördraget talan om ogiltigförklaring av nämnda beslut av den 15 mars 1990.

13 Domstolen biföll talan genom en dom av den 4 juni 1992 (Cipeke mot kommissionen, C-189/90, Rec. s. I-3573) och ogiltigförklarade kommissionens beslut.

14 Kommissionen underrättade genom en postförsändelse av den 24 mars 1994 DAFSE om att den efter en förnyad undersökning av Cipekes akt hade slutit sig till att de kostnader som inte uppfyllde villkoren uppgick till sammanlagt 19 725 390 ESC. Kommissionen uppmanade följaktligen DAFSE att inkomma med sina synpunkter i enlighet med artikel 6.1 i förordningen.

15 Efter att ha fått kännedom om denna skrivelse tillsände sökanden DAFSE en besvärsskrift av den 26 april 1994 där den anförde att motiveringen i kommissionens beslut var motstridig och saknade grund.

16 Kommissionen minskade genom ett beslut av den 12 december 1995 slutgiltigt fondens bistånd i ärende FSE 871012 P1 till 170 845 433 ESC och förordnade att ett belopp på 4 267 218 ESC skulle återbetalas till kommissionen.

17 DAFSE underrättade genom en skrivelse av den 21 mars 1996 sökanden om kommissionens beslut och angav att denne skulle återbetala beloppet på 4 267 218 ESC till fonden.

18 Det är under dessa omständigheter som sökanden genom en ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 29 maj 1996, har väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 12 december 1995 om partiell återbetalning av fondens bistånd (nedan kallat beslutet), vilket hade delgetts sökanden genom DAFSE: s skrivelse av den 21 mars 1996.

19 Genom en särskild handling, som inlämnades till förstainstansrättens kansli samma dag, har sökanden med stöd av artikel 185 i EG-fördraget inlämnat denna ansökan om interimistiska åtgärder för att erhålla ett förordnade om uppskov med beslutets verkställighet.

20 Kommissionen har inkommit med ett skriftligt yttrande genom en handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 augusti 1996.

21 Parternas muntliga anföranden hördes den 16 september 1996.

Rättsfrågan

22 Enligt bestämmelserna i artiklarna 185 och 186 i fördraget jämförda med artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT nr L 319, s. 1), ändrat genom rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT nr L 144, s. 21) och rådets beslut 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT nr L 66, s. 29) kan förstainstansrätten, om den anser omständigheterna kräver det, förordna om uppskov med verkställigheten av den ifrågasatta rättsakten eller föreskriva andra nödvändiga interimistiska åtgärder.

23 I artikel 104.1 i förstainstansrättens rättegångsregler anges att en ansökan om uppskov med verkställigheten kan prövas endast om sökanden har väckt talan om prövning av rättsakten vid förstainstansrätten. I artikel 104.2 föreskrivs att ansökningar avseende interimistiska åtgärder skall ange de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden framstår som befogad. De begärda åtgärderna skall vara interimistiska på så sätt att de inte får påverka avgörandet i sakfrågan (beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 28 augusti 1996, Séché mot kommissionen, T-112/96 R, REG 1996, s. II-1121, punkt 11).

Parternas argument

Huruvida talan omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogad (fumus boni iuris)

24 Sökanden har åberopat en enda grund avseende överträdelsen av artikel 190 i fördraget. Enligt denne är beslutets motivering, som i synnerhet återfinns i kommissionens skrivelse av den 24 mars 1994, motstridig, tvetydig, osammanhängande och utan grund.

25 För det första grundas denna motivering på ett sakfel. Kommissionen utgick nämligen vid beräkningen av det belopp som skall återbetalas ifrån att sökanden hade erhållit hela det biståndsbelopp som hade tilldelats honom. Cipeke hade emellertid endast erhållit förskottsbetalningen och krävde därför utbetalning av återstående 9 316 486 ESC.

26 För det andra grundade sig kommissionen på hypotetiska beräkningar för att fastställa vilka kostnader som inte uppfyllde villkoren. Den hade med andra ord inte på ett objektivt och exakt sätt angett hur dessa kostnader hade beräknats. Detta innebär att de kostnader som hade samband med förberedelsen av de kurser som Cipeke organiserade var mycket lägre än vad som hade fastställts för alla andra biståndstagare inom ramen för akt FSE 871012 P1.

27 För det tredje hade sökanden, i motsats till kommissionens påstående i skrivelsen av den 24 mars 1994, följt den då gällande lagstiftningen avseende yrkesutbildning. Detta bekräftas av att alla de kostnader som i beslutet inte ansågs uppfylla villkoren hade förutsetts i det ursprungliga projektet, underställts svaranden för godkännande och godkänts av denna.

28 Kommissionen har, för att bestrida motpartens argument, begränsat sig till att upprepa den motivering av beslutet som framgår av dess skrivelse av den 24 mars 1994.

Huruvida det föreligger fara i dröjsmål (periculum in mora)

29 Sökanden har gjort gällande att återbetalningen av den summa som DAFSE har begärt skulle vålla den allvarlig och oåterkallelig ekonomisk skada.

30 Sökanden kan inte verkställa denna begäran om återbetalning. Den förfogar nämligen inte över tillräckliga likvida medel för att betala sina kortfristiga skulder, med beaktande av dess budgetunderskott under de tre senaste åren, som i synnerhet följer av dess försämrade ställning på marknaden. De banker till vilka den har vänt sig har för övrigt vägrat ge den någon form av kredit eller säkerhet. Återbetalningen av den begärda summan skulle följaktligen oundvikligen leda till företagets nedläggning.

31 Cipeke har dessutom betonat att, eftersom DAFSE: s begäran om återbetalning blev utmätningsbar 30 dagar efter mottagandet, det vill säga den 22 april 1996, kommer återbetalningen att verkställas genom utsökning vilket oundvikligen kommer att leda till företagets nedläggning.

32 Kommissionen har svarat att sökanden inte har visat att återbetalningen medför någon allvarlig och oåterkallelig skada. Cipeke har nämligen grundat sig på fakta som enbart framgår av en handling som har utarbetats i beskattningssyfte. Detta dokument utgör likväl inte något bevis för vare sig den påstådda omöjligheten att återbetala eller garantera återbetalningen av summan eller sannolikheten för konkurs som sökanden har nämnt i sin ansökan om interimistiska åtgärder. I synnerhet utgör handlingen inte något bevis för den påstådda omöjligheten att finna betalningsmedel som skulle göra det möjligt för Cipeke att betala sin skuld, bland annat genom att avyttra sina aktiva tillgångar eller genom att ställa dem som säkerhet.

33 Cipeke har för övrigt inte vidtagit några försiktighetsåtgärder genom att undanta en viss summa för detta ändamål, trots att det sedan flera år tillbaka har varit medvetet om sin skyldighet att till kommissionen återbetala den summa som ovederbörligen hade utbetalats år 1987 som bistånd från fonden. Sökanden har således medvetet tagit risken att befinna sig en svår ekonomisk situation. Kommissionen har i detta avseende hänvisat till beslut meddelat av domstolens ordförande av den 1 februari 1984, Ilford mot kommissionen (1/84 R, Rec. s. 423).

34 Enligt svaranden finns det i varje fall inte något bevis för att verkställigheten av det ifrågasatta beslutet skulle vara den enda eller huvudsakliga orsaken till sökandens eventuella konkurs. Det är snarare marknadsförhållandena som har gett upphov till den svåra situation som sökanden har åberopat i sin ansökan om interimistiska åtgärder.

Förstainstansrättens bedömning

35 Sökanden har i det föreliggande fallet begärt om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut varigenom Cipeke, på grundval av att det har fastställts att vissa av Cipekes kostnader inom ramen för de utbildningsprogram vilka Cipeke hade fått finansierade av fonden inte uppfyllde villkoren, har ålagts att återbetala en del av det såsom förskott beviljade biståndet.

36 DAFSE tillsände sökanden begäran om partiell återbetalning genom en skrivelse av den 21 mars 1996. DAFSE anmodade Cipeke att betala beloppet på 4 267 218 ESC.

37 Av detta följer att förevarande ansökan om interimistiska åtgärder avser uppskov med verkställigheten av denna betalningsskyldighet.

38 För att avgöra en sådan ansökan skall det först undersökas om den begärda åtgärden är brådskande.

39 Enligt en fast rättspraxis skall brådskan att vidta interimistiska åtgärder bedömas genom att undersöka om verkställande av de ifrågasatta rättsakterna, innan

förstainstansrättens avgörande i sak, kan medföra allvarlig och definitiv skada för den part som begärt åtgärderna och vilken inte kan avhjälpas, även om det ifrågasatta beslutet skulle ogiltigförklaras eller som, trots skadornas provisoriska karaktär, inte skulle stå i proportion till svarandens intresse av att dessa rättsakter verkställs, även när de utgör föremål för ett överklagande. Det ankommer på sökanden att visa att dessa villkor har uppfyllts (se senast beslutet i målet Séché mot kommissionen, nämnt ovan, punkt 16).

40 När det rör sig om interimistiska åtgärder avseende uppskov med verkställigheten av en betalningsskyldighet, föreligger fara i dröjsmål endast för det fall att verkställigheten av en sådan skyldighet, även genom ställandet av en bankgaranti, skulle äventyra det berörda företagets fortbestånd (se bland annat besluten meddelade av förstainstansrättens ordförande av den 21 december 1994, Buchmann mot kommissionen, T-295/94 R, Rec. s. II-1265, punkterna 23 och 24, och Laakmann Karton mot kommissionen, T-301/94 R, Rec. s. II-1279, punkt 22).

41 I det föreliggande fallet skall det följaktligen undersökas om sökanden har visat att verkställigheten av skyldigheten att återbetala beloppet på 4 267 218 ESC rent faktiskt skulle kunna föranleda företagets nedläggning.

42 För att visa på den begärda åtgärdens brådskande natur har Cipeke i sin ansökan om interimistiska åtgärder samt då det hördes gjort gällande att det saknar tillräckliga likvida medel för att betala sina kortfristiga skulder och att det följaktligen riskerar att gå i konkurs, om det återbetalar den begärda summan. Sökanden har till stöd för sina påståenden företett sina inkomstskattedeklarationer för juridiska personer och resultatkonton för år 1993—1995. Sökanden har dessutom i sitt svar

på frågorna då den hördes förklarat att det efter informella kontakter med vissa banker har visat sig vara omöjligt för denne att erhålla någon form av kredit eller säkerhet.

43 På grundval av dessa påståenden och nämnda handlingar som företetts inom ramen för detta förfarande skall det konstateras, för det första att det framgår av sökandens resultatkonton att denne faktiskt har gjort förluster som uppgick till 7 309 464 ESC år 1993, 3 008 201 ESC år 1994 respektive 3 412 990 ESC år 1995 och för det andra att inget bevis har lagts fram vad gäller det förhållandet att de kontaktade bankerna hade vägrat bevilja kredit eller säkerhet.

44 I förevarande mål skulle den brådskande naturen av uppskovet med verkställigheten följaktligen endast kunna grundas på sökandeföretagets förluster mellan åren 1993 och 1995.

45 En sådan omständighet är inte tillräcklig för att visa en risk för allvarlig och oåterkallelig skada, vilket sökanden har åberopat. Av denna omständighet framgår inte att verkställigheten av skyldigheten att återbetala 4 267 218 ESC skulle kunna leda till att Cipeke upphör. Skattedeklarationen och resultatkontona utgör nämligen bokföringsmaterial som ger en statisk uppfattning om företagets tillstånd som i avsaknad av i synnerhet hänvisningar till företagets ställning på marknaden inte är tillräckliga för att på ett uttömmande sätt beskriva dess faktiska ekonomiska ställning och i synnerhet dess oförmåga att erhålla kredit från banker.

46 Eftersom sökanden inte i tillräcklig omfattning har motiverat sin ansökan om interimistiska åtgärder, vad gäller frågan om det föreligger fara i dröjsmål, skall ansökan ogillas utan att det är nödvändigt att pröva om de grunder och argument som har åberopats till stöd för talan i huvudsak omedelbart framstår som befogade.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) Begäran om interimistiska åtgärder ogillas.

2) Beslut om rättegångskostnaderna meddelas i samband med avgörandet i huvudsak.

Luxemburg den 8 oktober 1996

H. Jung — A. Saggio

Justitiesekreterare — Ordförande